

Dagbog 27

For perioden
1. januar til 31. december 2007 samt
turen til Ungarn

Forord

Denne dagbog er min syvogtyvende dagbog der beskriver perioden 1. januar til 31. december 2007 samt turen til Ungarn.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2007	Melder mig ud af Hær Hjemmeværnet
	Skiferie i Sverige sammen med Britta og Tanja
	Vil bare væk fra Lundberg Data
	Casper til karatestævner
	Jesper får E-mail fra Poul A. Jensen
	Bliver ansat i Bygteq it a s
	Køber Peugeot 207 XR HDI
	Turen til Ungarn
	Maler carport derhjemme
	Kanotur på Skjern Å
	Turen til Norge med MHV 902
	Projekt Mimer
	Firmafest (Cirkus)
	Projektlederuddannelse IBC Kolding
	Juleaften i Sdr. Felding

Efter morgenmaden den 1. januar oppe hos Annette og Peter i Nordjylland gik turen hjemad mod Sdr. Felding.

Efter min sejltur med Marinehjemmeværnet havde jeg gået og spekuleret meget på hvad det var jeg reelt ønskede – skulle jeg vende tilbage til Marinehjemmeværnet – hjemmefronten var clearet – det var OK, hvis det var det jeg ønskede.

Under julefrokosten i Hjemmeværnet den 20. januar traf jeg beslutningen – jeg ville tilbage – hvis det dog kunne lade sig gøre.

Det sociale element manglende simpelthen i Hær Hjemmeværnet og det var åbenbart det jeg savnede.

Om søndagen blev det til følgende mail til Kompagnichefen i Skjern og Flotillechef i Struer:

Hej Vagn

Først og fremmest tak for sidst - det var en kanon aften. Jeg afbrød den omkring kl. 23.45 da Atchara arbejder i dag. Ja de kære børn.

Men Vagn til det alvorlige

Som BS siger - skal man være sin egen pilot - livet er for kort til fejltagelser - man skal gøre det man brænder for.

Lige før jul var jeg inviteret - på egen opfordring - med ud at sejle med Per Rud fra Struer - en mand jeg har taget hele Fartøjsføreruddannelsen med - og jeg må indrømme at det var "dumt".

Vandet - skibet - diesel lugten og kammeratskabet trækker.

Jeg kan nu se at der hvor jeg kommer på min rette "hylde", er i Marinehjemmeværnet - det er her jeg har min uddannelse - det er her jeg kan bevise noget for mig selv og for andre.

Instrumenterne - "de elektroniske søkort" - motorlarmen, bølgerne, kammeratskabet - det at føre et skib i sikker havn, for skib og besætning - det er noget jeg har taget uddannelse i (skal nok friskes op) og som jeg ønsker at "arbejde" videre med.

Jeg har spurgt Harry Hansen (Flotillechefen, CC på denne mail) om muligheden for at komme tilbage, hvilket ikke skulle være noget problem, ligesom Per Rud gerne ser mig tilbage i besætningen.

Disse faktorer har jeg lige siden sejlturen opvejet på både positive og negative sider - vendt det med Atchara, da det selvfølgelig også har påvirkning på hjemmefronten, og jeg er kommet frem til den beslutning at hvis jeg kan komme tilbage til Struer - er det, det jeg gør og hvis ikke - forlader jeg hjemmeværnet. Jeg er "sømand" og er det jeg brænder for og befinder mig godt i - uanset bølgerne ;-)

Alt dette skal ikke tages som udtryk for at jeg ikke har befundet mig godt i Skjern - for det har jeg. Det har været nogle meget lærerige år - speciel sammen med John som delingsfører, men jeg kan se at hvis jeg skal blive en god NK måske endda delingsfører skal jeg bruge utrolig mange dage på denne uddannelse - og det er her jeg gør status.

I Marinehjemmeværnet har jeg brugt ca. 7 år for at komme dertil hvor jeg er og ønsker ikke at starte "forfra"

M.v.h.

Kaj Heydt

Nu var beslutningen så også meldt videre op i systemet.
Skiferien nærmer sig med hastige skridt og endelig oprandt fredag den 9. februar hvor vi skulle pakke bil og gøre klar til afgang.

Jeg havde en normal arbejdsdag og efter hjemkomst skulle jeg som det første have monteret tag boksen, hvorefter vi begyndte at pakke bil. Bilen skulle pakkes rigtigt – for ellers kunne vi ikke have det hele.

Efter et par forsøg lykkedes det – men nu var der heller ikke plads til bare en ”tandstik” mere.

Efter lidt aftensmad prøvede jeg at få lidt hvile hvilket ikke var nemt. Casper og Jesper kunne ikke forstå hvorfor far skulle sove lidt. Det blev dog til 1 time eller 2. Omkring kl. 22.30 ringede vækkeuret og så var det med at komme i gang. Der skulle laves kaffe – smøres madpakker og de sidste ting checkes.

Kl. 23.45 tog vi fra Sdr. Felding mod Frederikshavn – hvor vi ankom omkring kl. 02.00 og havde lige fået tanket da Tanja og Richard mødte – Richard fik også tanket hvorefter Britta og Erik mødte op. Det passede simpelthen som ”fod i hose”. Nu var vi samlet og efter at Erik også havde fået tanket kørte vi samlet ned til færgen.

Alle glædede sig.

Kl. 03.10 kørte vi ombord på færgen og ilede op for at få en plads til os alle.

Alle var i pjattemør og Erik meget koncentreret med hensyn til at tage et billede.

Efter en øl og lidt mad tog Richard, Erik og jeg ned til bilerne for at sove lidt mere. Vi fik omkring 1 times søvn i fred og ro.

Omkring kl. 07.00 ankom vi Gøteborg og kom som nogen af de sidste af færgen – jeg skulle køre som den første – derefter Richard og så Erik. Vi kom lidt forkert ud af Gøteborg – men dog stadig ingen omvej – vi tog bare hovedvejen og kom senere ud på motorvejen.

Undervej holdt vi en del pauser og de sidste par timer vi kørte inden vi ankom til Kläppen var på is – dog med kørespor – så det var med at holde "tungen" lige i munden.

Vi ankom til Kläppen omkring kl. 15.00 og efter ½ times ventetid i receptionen, grundet rigtig mange danskere, fik vi udleveret vores nøgler til lejlighederne.

Vores lejligheder var pragtfulde – og så var det samtidig de samme lejligheder som jeg oplevede første gang jeg var på skiferie – pudsigt.

Vi fik hurtigt pakket ud og fordelt maden – alt mad skulle laves og indtages i vores lejlighed. Efter udpakning var det tid til en velfortjent ankomst øl.

Atchara og Erik havde mad tjansen så de gik straks i gang med at lave mad, medens vi andre tullede rundt og fandt os tilrette.

Vi skulle bl.a. have bestik, service, gryder og pander fra den anden lejlighed over, for at der var nok. Lejlighederne var bestemt til 6 personer hver.

Der var rigtig god hygge omkring aftensmaden og jeg fornemmede at det her nok skulle blive rigtig godt. Alle var opsatte på en god uges ferie på ski.

Efter aftensmaden gik Britta, Richard og jeg ned i receptionen for at få lavet liftkort til os alle – og vi var heldige – der var ingen kø. Vi fik hurtigt liftkort til hele banden og var dermed omkring 10.000,- kr. fattigere.

Allerede omkring kl. 21.00 gik hele banden til ro – alle var trætte og trængte til hvile.

Søndag morgen kl. 07.00 startede Britta og Richard med at lave morgenmad, som skulle stå færdig kl. 08.00. Jeg havde lovet at stå stand by, hvis der var noget jeg kunne hjælpe med.

Det gik over stok og sten og kl. 08.00 præcis var morgenmaden klar. Alt var som planlagt.

Bacon, blødkogte æg, rundstykker, morgenbitter, juice, kaffe, varm kakao, ja der manglede overhovedet ikke noget – vi kunne bare sætte os til bords og nyde en dejlig gang morgenmad.

Efter morgenmaden skulle vi have lejet ski udstyr. Vi var der præcis kl. 09.00 men ak og ve – der var en lang kø. Vi tog indgangsbilletter til hele banden selvom ikke alle var mødt endnu. Køkkenet skulle lige først ordnes.

Endelig blev det vores tur – Atchara, Casper og Jesper fik støvler og vi kunne gå videre til ski afdelingen, hvor de fik standard udstyr – da han så mine støvler spurgte han om også jeg skulle have standard udstyr eller noget der var bedre. Ja tak – noget der er bedre.

Det blev til følgende pris for os alle 4.

Kläppens Skidshop

Kontrakt

Nr: 26671

2007-02-11/09:38

Uthyrningsperiod Kund: Jörgensen Kaj H

Fr o m 2007-02-11

T o m 2007-02-17

Anmärkn

Betalt: Kontant

Ant	Dag	Nr	Storlek	Produkt	Pris
1	7	20144	120	Alpin paket	300,00 kr
1	7	21134	140	Alpin paket	555,00 kr
1	7	21042	130	Alpin paket	445,00 kr
1	7	16543	170	Alpin Skida	600,00 kr
1	7	500	1	Hjälm Barn	65,00 kr
2	7	350	1	Skadeskydd	100,00 kr
2	7	351	1	Skadeskydd	80,00 kr

Därav mom 429,00 kr Summa 2 145,00 kr

Undertecknad har tagit del av hyresvillkoren och
godkänner dessa i sin helhet

Kläppens Skidshop Tel: 0280/96220

Fax: 0280/96222

Säljare: Simon1337

Nu var vi klar til at stå på ski. Casper og Jesper ilede ud og tog de første ture ned af løjpen – de hyggede sig. Atchara og jeg ventede og ventede og det endte med at jeg gik tilbage for at hjælpe de andre igennem.

Langt om længe var alle igennem. Nu var vi klar. Efter et par fald i liften ankom alle til det sted hvor vi skulle videre ned til børneliften – hvilket var lidt af en udfordring. Jeg tog først Tanja med ned – derefter i skistøvler op til Britta og få hende med ned – jo jeg svedte tran på et tidspunkt. Men vi kom alle over til børnebakken hvor det faktisk gik rigtig godt.

Jeg kunne ind i mellem give dem alle lidt erfaring i at stå på ski – og det lykkedes dem faktisk at få balancen – Trine havde jeg med i tallerkenliften og mellem mine ben ned igen.

Hun hyggede sig og sagde hele tiden – jeg vil med Kaj igen – og min ryg nærmede sig efterhånden Dronning Ingrid – det var enormt hårdt.

Men på denne måde kunne Tanja og Richard prøve at få balancen på skiene.

Lidt før middag tog jeg hjem sammen med Jesper for at lave frokost – og ½ time senere ankom de alle til et veldækket frokostbord med alt hvad hjertet kunne ønske. Der manglede ikke noget. Dette gentog sig resten af ferien – jeg sørgede for frokosten hver eneste dag.

Efter frokosten var der andre der måtte tage over – dette var ikke min opgave, og jeg blandede mig ikke i hvem der gjorde det.

Om eftermiddagen tog jeg en enkelt tur til toppen for at prøve musklerne – det gik som smurt – jeg havde det stadig i kroppen – og kunne nyde farten nedad løjpen.

Resten af eftermiddagen hjalp jeg til hvor der var behov for hjælp – jeg havde simpelthen afset dagen dertil.

Omkring kl. 15.30 tog jeg hjem til lejligheden sammen med Jesper – vi gad ikke mere den dag.

Derhjemme blev der snakket meget om dagens begivenheder – om styrt, om det at køre "stærkt" (Britta var helt sikker på at hun havde kørt mindst 50 km/t), om det at køre i lift osv.

Jeg tror alle havde haft en god dag på ski og de glædede sig til næsten morgen hvor de skulle på skiskole.

Aftensmaden blev indtaget i ro og mag og omkring kl. 21.00 gik alle til ro. Dagens fysiske bevægelser havde sat sit præg på kroppen.

Dagene gik og alle blev bedre og bedre til at stå på ski. Mad holdene i hytten fungerede efter hensigten og alle roste min planlægning.

Alle var enige om at det var dejligt at alt var timet og tilrettelagt – og dermed ingen diskussioner om hvis tur var det nu.

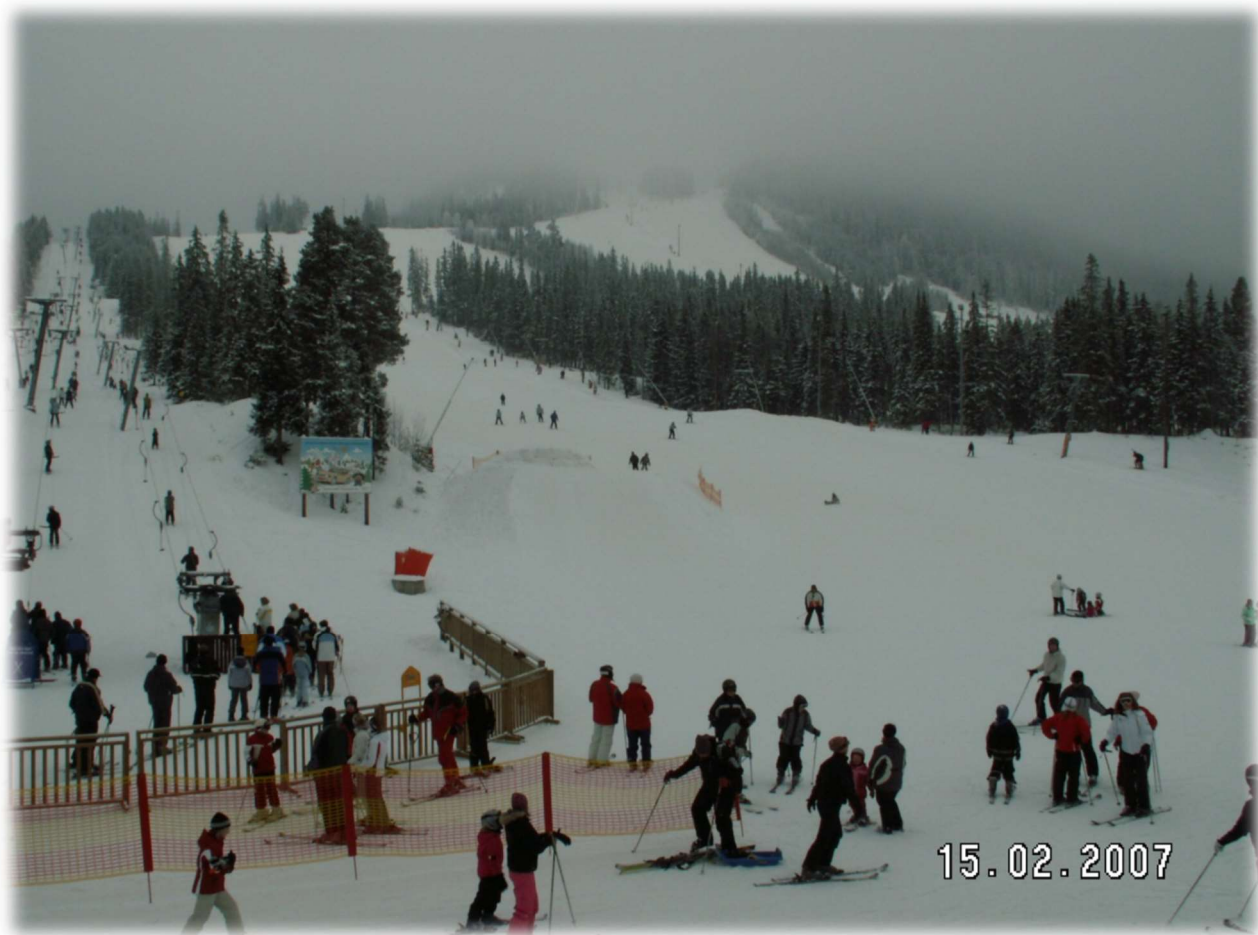
Mad disponeringen holdt – lige bortset fra 2 pakker smør – og der var heller ikke ret meget til overs, som skulle smides væk.

Lørdag morgen startede vi at pakke biler samt få rengjort hytterne og omkring kl. 10.00 var vi klar til afgang mod Göteborg efter en rigtig god og hyggelig uge i Sälen.

Turen til Göteborg gik stille og roligt og vi kørte direkte til færgen, hvor vi ventede omkring 1 time inden vi kunne køre ombord.

Vi havde en lidt hård tur over Kattegat og Atchara blev noget så søsyg. Omkring kl. 21.30 ankom vi til Frederikshavn.

Nu var det kun et spørgsmål om at få kørt de sidste 200 km.

Og dermed var den skiferie et overstået kapitel.

Efter hjemkomsten ringede Olsen en aften og fik sat nye planer i hovedet på os. De havde bestilt en "kør-selv-ferie" til Kroatien. Det lød spændende og det endte dog også med at vi selv bestilte en ferie dertil.

Nu skulle der så til at søges visum – dette undgik Atchara ikke. Hun skulle have visum til både Kroatien samt Slovenien.

Grundet krav om personlig fremmøde på Ambassaden i København og så 2 gange prøvede vi om vi kunne få lavet ferien om til Ungarn i stedet for. Dette ville kun kræve 1 visum.

Vi fik lavet ferien om – hvilket ikke var noget problem.

Den 22. februar var jeg til en samtale på Børnepsykiatrisk afdeling sygehuset. De ville gerne give mig en status og en plan for det videre forløb. De havde på nuværende tidspunkt indkredset Caspers problemer til enten at være ADHD eller Tourette syndromet, men det skulle den efterfølgende periode afgøre. Samtidig fik jeg også at vide at kommunen nu havde "åbnet" for hele pengetanken med hensyn til Casper – og det var dejligt at vide.

Fredag den 23/2 var jeg til en samtale hos Munk IT i Kolding. Det var Lars Fredskov der havde arrangeret mødet – dog på min anfordring. Det var en stille og rolig samtale sammen med Poul Stokholm – min tidligere chef i BFC Erhverv. Så vi havde meget at snakke om.

Så snart de var klar til flere ansættelser ville jeg høre fra dem.

Om aftenen ankom mor og far. Vi skulle holde Caspers fødselsdag. Om lørdagen havde vi inviteret hele hans klasse hjem til os – og mor ville gerne hjælpe til. De havde en forrygende formiddag med fuld knald på.

Den 7 og 12 marts var Casper til en psykologisk test inde på Børnepsykiatrisk afdeling – lige nu gik det virkelig stærkt.

Den 9 marts var han på Holstebro sygehus for at få foretaget en EEG undersøgelse, og endelig en udvidet lægeundersøgelse den 12. april. Nu kunne vi bare vente på svar.

Den 8. marts skulle Casper deltage i det lokale MGP i hallen, og jeg syntes de gjorde det helt fantastisk, men det var ikke godt nok til første præmien – så det var en meget skuffet Casper der tog hjem efter denne aften.

Efter et møde i Marinehjemmeværnet den 15. marts var planerne klare – jeg skulle overflyttes til Marinehjemmeværnet og optage min gamle plads i besætning – og fortsætte min fartøjsføreruddannelse. Så nu var også dette på plads.

Den 31. marts var Casper til karate stævne i Ulfborg, hvor han kæmpede nogle flotte kampe.

I påskeugen gik jeg helt amok i haven – jeg havde fri hele ugen og fik en nydelig have ud af det. Igen i år havde jeg lejet en mos fjerner i Skjern, og det blev til en fuld trailer. Samtidig fik jeg også repareret drivhuset, som var i en forfærdige forfatning – enten skulle det rives ned eller også istandsættes – det blev det sidste.

Nu skulle det prøves – om vi kunne få noget til at gro derinde.

Vi havde planer om tomater, agurker og chili.

Som det sidste fik jeg købt 1 m³ champignon muld til drivhuset – jo nu var vi klar til det helt store.

Den 12. april skulle Casper til en udvidet lægeundersøgelse på Børnepsykiatrisk afdeling i Herning. Denne tog omkring 1½ time. Nu kørte det bare på højtryk.

Sidst i april var jeg til 2 samtaler i Århus hos Dansk Landbrugsrådgivning, men vi kunne ikke blive enige om lønnen, og jeg takkede nej tak til jobbet.

Den 6/5 havde vi far med til traktortræk i Herning. Dette havde han aldrig set før, og jeg tror det var en stor oplevelse for ham.

Efterfølgende bad Jesper mig om at sende Poul A Jensen (Black Power) en mail, for at ønske ham tillykke. Ganske kort tid efter kom der en mail tilbage fra Poul og et billede som Jesper havde ønsket sig.

Dette var Jesper enorm stolt af og fik flere kopier med i skolen.

Den 12. maj var vi til fest hos Annette og Claus, hvor Atchara havde lavet al mad – selvfølgelig thai mad. Dette var en kæmpe succes – og en rigtig hyggelig aften

Sidst i maj var Casper igen til stævne – denne gang i Viborg, hvor jeg på forhånd kunne se, at der var noget galt – Casper var ”stiv” i blikket, og slet ikke sig selv. Casper vandt den første og tabte de næste 3 kampe – hvilket var en kæmpe skuffelse for ham.

Denne episode talte jeg senere med PPR om, og som bekræftede dem i deres undersøgelser indtil videre. Kort sagt ”Casper kan ikke tåle at komme under hårdt psykisk pres”.

Inden vi kunne få den nøjagtige diagnose, skulle Casper til en ny lægeundersøgelse, da

resultatet fra Holstebro sygehus kunne tyde på epileptiske anfald – hvilket ingen indtil videre havde tænkt på.

Det var også sidst i maj at jeg pludselig blev kontaktet af Henrik Skøtt fra Bygteq A/S – det gamle firma. Vi havde en ganske fornuftig snak og jeg blev bedt om at komme tilbage. Dette lød ikke uinteressant – jeg havde dog et stort krav, som jeg ikke troede de ville gå med til, og det var at jeg ikke ville placeres under Per William i konsulentforretningen, men derimod i udviklingsafdeling under Henrik Skøtt.

Dette ville Henrik straks undersøge, og 1. pinsedag ringede Henrik igen – det var OK, og de (Bo og Henrik) ville gerne have en snak med mig så hurtigt som muligt – vi nærmede os jo den 1. juni.

Den 30. maj havde jeg møde med Bo og Henrik på hotel Munkebjerg kl. 08.00 – og jeg må indrømme at det var et meget positivt møde, og efter at vi havde fået snakket det hele igennem og var blevet enige – var min beslutning også truffet – jeg ville tilbage til Bygteq.

Jeg tog derefter tilbage til Herning for at sige op, hvilket skete til middag. Jeg kan kun sige at det ikke var sjovt. Minna var rystet og græd, og prøvede med alle midler, at få mig til at ændre min beslutning.

Men denne gang stod jeg fast – det skulle i det mindste prøves. Jeg ville ikke senere skulle kunne sige "Hvorfor prøvede jeg ikke".

Søndag den 3. juni havde jeg påtænkt mig at male taget på garagen – og for ligesom at slå de mange tanker ud af hovedet, med et eller andet monotomt arbejde, og taget trængte til en gang ny tjære.

Det var høj solskin og jeg fik da også smidt min T-shirt – desværre. Jeg fik den værste solskoldning nogen sinde og havde nogle frygtelige nætter, hvor det gjorde virkelig ondt. Men som Jesper sagde "Så kan du lære det far".

Med min opsigelse fulgte der mange utrolig dårlige oplevelser, som jeg har valgt ikke at nævne her, men Stig Lundberg skuffede mig.

Det korte af det lange blev at Bygteq gav mig fri adgang til deres advokater, hvis der blev behov for dette – heldigvis kom det dog ikke så langt.

Kaj Heydt Jørgensen

Solsikkevej 12
7280 Sdr. Felding

30. maj 2007

Lundberg Data A/S
Birk Centerpark
7400 Herning
Att.: Minna Kjeldgaard

Opsigelse

På vores "løn snak møde" i februar 2007, gav jeg udtryk for at jeg trængte til mere spændende og udfordrende opgaver – og jeg er godt klar over at dette er meget svært at indfri, ud fra det kundesegment, vi henvender os til.

Dette betyder at jeg har set mig nødsaget til at se efter alternative muligheder, da jeg føler, at jeg udviklingsmæssigt er ved at gå i stå.

Jeg opsiges derfor mit job i Lundberg Data pr. 30. maj 2007 med fratrædelse den 30. juli 2007.

Min sidste arbejdsdag er den 28. juni 2007, da jeg holder 3 ugers ferie samt afvikler mine 5 ferie-/fri dage i juli måned.

På nuværende tidspunkt ønsker jeg ikke at kommentere hvor jeg fremover skal arbejde, men vil dog give den information, at det er hos en konkurrent.

Modtaget den 30. maj 2007

Minna Kjeldgaard

Kaj Heydt

Bilag 1 til standardansættelsesaftale

Navn: Kaj Heydt Jørgensen

Cpr.nr.:

Anciennitet regnes fra: 1. februar 1991

Aftalens ikrafttræden: 1. august 2007

Stillingsbetegnelse: Produktspecialist MBS produkter

Afdeling og arbejdsområde: Bygteq it a/s, Hjulmagervej 8B, 7100 Vejle.
Varetagelse af større kundeprojekter samt deltagelse
i fortsat strategisk udvikling af MBS produkter, samt
udarbejdelse af manualer og dokumentation.

Afdelingschef: Henrik Skøtt

Løn, excl. arbejdsgivers pensionsbidrag: Fast løn kr. pr. md.

Første vurdering af løn: 1. januar 2008

Pensionsmodel: 10% arbejdsgiver/5% medarbejder.

Personalegoder:

Evt. fravigelser fra standardaftale: Ingen

Tilladelse til lønnede hverv: Ingen

Vejle, den 30. maj 2007

Funktionæren

Bygteq it a/s

Næste morgen spurgte Minna mig til samtalen med Stig og jeg kunne stille og roligt forklare hende om at jeg havde koblet en advokat på, og at det kunne ende med noget ingen af os ønskede – og jeg tror at det var "krampetrækninger" i at få mig til at blive mør og få Bo til at trække en evt. retssag tilbage, men jeg havde gjort det der kunne gøres og ønskede ikke at bejle mere – og da slet ikke efter Stig's trusler.

Men nu kunne vi kun afvente.

Den 18. juni fik vi købt ny bil, og som blev til en Peugeot 207 XR HDI til i alt ca. 185.000,- kr. og som jeg kunne få leveret medio juli måned, så det blev spændende.

Mit i det hele kunne Minna fortælle os at hun havde fået konstateret brystkræft og skulle opereres, hvilket var en meget trist nyhed i alt det der i forvejen kørte.

Tirsdag den 26. juni kørte Atchara og jeg igen til København for at få ordnet visum til Ungarn – det hele tog omkring ½ time og så kunne vi vende næsen hjemad igen. På vej hjem holdt vi ind hos Bygteq i Vejle, hvor jeg kunne få udleveret min nye PC samt mobiltelefon – og pudsigt nok, fik jeg mit gamle nummer igen .

Torsdag den 28. juni var så min sidste arbejdsdag, hvor Minna og Leo kom ind på kontoret med kage til kaffen, og lidt senere ankom Stig for at sige farvel. Af dem på kontoret i Herning fik jeg en afskedskurv fyldt med forskellige øl og af Bente og Stig 3 flasker rødvin.

Det var selvfølgelig trist at skulle sige farvel, men jeg havde truffet min beslutning. Omkring kl. 15.00 kom Bent for at hente mig, da jeg selvfølgelig også skulle aflevere bilen.

Velankommen derhjemme begyndte jeg at gøre klar til pakning af bilen. Vi havde besluttet os for at køre omkring kl. 03.00.

Turen til Ungarn

Fredag morgen d. 29. juni kl. 02.45 var vi klar til afgang. Foran os lå en strækning på ca. 1.750 km, som dog skulle tages i 2 "bider".

Jeg havde fra start besluttet mig for at det skulle være en behagelig tur med en max. hastighed på omkring 120 km/t og for ikke at "presse" vores lille Skoda Fabia. Efter præcis 3 timers kørsel var vi igennem Hamborg, hvilket jeg var yderst godt tilfreds med. Trafikken var OK så jeg besluttede mig for at tage A3 motorvejen ned igennem Kassel.

Efter 5 korte pauser ankom vi til Hotel Huber i Ebersberg – på den anden side af München - nøjagtig kl. 14.45, hvilket vil sige 12 timer og en tilbagelagt strækning på 1146 km. Dette var jeg rigtig godt tilfreds med.

Turen var gået ud over al forventning med hensyn til Casper og Jesper, som havde set DVD og sovet på skift. Atchara havde også sovet en stor en af vejen.

„Vor den Toren Münchens“

HOTEL GASTHOF
Huber
OBERNDORF BEI EBERSBERG

Hotel Huber var et fantastisk flot sted og personalet usædvanlig flinke – uanset om det var receptionisterne, tjenere eller stuepiger

Efter en drikkepause i restauranten – en lille gåtur – og efterfølgende god lokal mad, var det tid til at sige godnat – jeg var i hvert fald træt.

Kl. 08.30 kørte vi fra Hotellet efter et fantastisk morgenbord – nu kunne vi klare en strækning mere. Vi skulle ca. tilbagelægge 600 km.
Til at starte med havde vi lidt problemer med GPS modtagelse og turen den foreslog stemte ikke overens med tur beskrivelsen. Vi valgte GPS løsningen.

Vi kom til Østrig og kørte mod Graz – en meget flot vejstrækning med rigtig mange tunneler - den længste, var omkring 18 km. 2 gange måtte vi betale motorvejs penge – henholdsvis 4,5 og 7 Euro.

Ved grænsen Rábafüzes ind til Ungarn måtte vi pænt ind til siden. Atchara's pas og visum skulle tjekkes. Efter små 5 minutter var det klaret og vi fortsatte ind mod Hévíts til Club Dobogómajor, hvor vi ankom omkring kl. 16.15, hvilket passede fint med det tidspunkt, hvor vi kunne få udleveret nøglen.

West-Balaton

Design:
Ziegler - artvader@axelero.hu
Pictures:
Naturmed Hotel Carbona,
Vilmos Fehér,
Hungarian National
Tourist Office,
Károly Ziegler
Front page photo:
Rogner Hotel Lotus
Therme Hévíz
Map: Térképskála Kft.
Budapest,

West-Balaton Region-Marketing Association

H-8360 Keszthely, Kossuth u. 28
Phone : + 36 83 / 511 - 660
e-mail: info@west-balaton.hu
Website: www.west-balaton.hu

Small Region Development Corporation of Keszthely - Hévíz

H-8360 Keszthely, Széchenyi u. 8
Phone: + 36 83 / 510 080
e-mail: kbkft@axelero.hu

Tourinform KESZTHELY
H-8360 Keszthely, Kossuth u. 28
Phone / fax: + 36 83 / 314-144
e-mail: keszthely@tourinform.hu
Website: www.keszthely.hu

From Lesencék to Balaton Small-Regional Development Corporation

H-8311 Nemesvita, Dózsa u. 8
Phone: + 36 87 / 566 002
e-mail: lbkft@axelero.hu

Tourinform GYENESDIÁS
H-8315 Gyenesdiás, Kossuth u. 97
Phone / fax: + 36 83 / 511 790
E-mail: gyenesdias@tourinform.hu
Website: www.gyenesdias.hu

Regional Corporation of Kis-Balaton

H-8391 Sármellék, Dózsa u. 324
Phone: + 36 83 / 554 018
e-mail: onkormanyzat.sarmellek@axelero.hu

Tourinform ZALAKAROS
H-8749 Zalakaros, Gyógyfürdő Square 10
Phone / fax: + 36 93 / 340 421
E-mail: zalakaros@tourinform.hu
Website: www.zalakaros.hu

Local Governmental Corporation of the Tátika-Regzi Region

H-8353 Zalaszántó Fő u. 50
Phone: + 36 83 / 370 262
e-mail: tatikaregzi@axelero.hu

Issued by: West-Balaton Region-Marketing Association, H-8360 Keszthely, Kossuth u. 28
In 50.000 copies, in Hungarian, English and German
Publisher: László Tar, Director

Text: Katalin Jóna
Printed by: Ziegler-Press Keszthely

Sponsored by the State Secretariat for Tourism of the Prime Minister's Office, 2003

Club Dobogómajor så ud til at være et kanon sted – her var rent og masser af luksus.

Oppe på parkeringspladsen så vi en meget mystisk parkering. Det var en stor Mercedes der holdt oppe på en jordvold. Dette måtte jeg selvfølgelig fotografere, og i det jeg stod og fotograferede kom 2 ældre tyske damer gående og grinede – det var deres bil.

Vi fik fundet lejligheden – en nydelig lejlighed med ganske god plads, og så var det med at få pakket ud. Casper og Jesper ville gerne en tur ned til poolen, så de var hurtig forsvundet – de havde ligesom noget energi der skulle forbrændes.

Til aften spiste vi aftensmad i restauranten – hvilket blev til en daglig begivenhed, og hvor vi mødte Lotte, Morten, Kalle og Molly, og som vi efterfølgende var meget sammen med. Nogle utrolig dejlige og søde mennesker.

Søndagen var dømt til ren afslapning for os alle sammen – lige bortset fra Casper, Jesper, Kalle og Molly som havde det skønt nede ved poolen. Vejret var perfekt – høj solskin og ikke en vind.

Om formiddagen kørte vi en lille tur ind til Hévícs for at handle lidt ind til morgenmad, og om eftermiddagen gik vi alle 8 derind for at "ose" lidt, og et par øl blev det da også til.

Mandag formiddag kørte vi ned til Balaton for at bade og hvor vi havde nogle rigtige dejlige timer. Casper og Molly fik afprøvet kræfter med klatrevæggen, som lå ude i vandet. Jesper og Kalle var for små til dette.

Tirsdag formiddag kørte vi ind til Keszthely, for at "ose" lidt. Vi var inde i en meget stor Spar forretning og senere gik vi en dejlig tur inde i gågaden, hvor vi også mødte Lotte og Morten.

Om aftenen efter aftensmad var Morten og jeg en tur i "Bierstuben", hvor vi fik os en rigtig god snak.

Onsdag formiddag kørte vi til Balatongyörök for at komme ud og sejle på Balaton søen. Vejret blev pludselig meget dårlig med masser af regn, blæst og kulde. Det var lige fra den ene yderlighed til den anden. Sejlturen varede 1 time, og jeg hundefrøs. Dette havde ikke ligefrem været en succes.

På hjemturen spiste vi pizza og sluttede turen i et kæmpe supermarked.

Om aftenen fra kl. 18 – 19 var vi nede og kegle – "familie mod familie" – enormt hyggeligt, hvor vi ikke gik efter sejr eller point – men kun efter at have det rart.

Torsdag formiddag var vi igen inde i Hévíts for at få vekslet lidt penge. Jeg købte en ægte ungarsk gullasch gryde på stænger. Jeg fik pludselig den idé at den kunne Atchara bruge som blomster holder – det syntes hun var en rigtig god idé.

Nu var det kun et spørgsmål om stængerne kunne være i bilen.

Fredag formiddag kørte vi til Keszthely til supermarkedet, hvor vi startede med at købe en ungarsk gullasch gryde mere – denne gang bare til næsten halv pris. Derefter gik turen ind til gågaden hvor jeg fik købt en lommekniv.

Sluttelig fik vi også købt et par "stænger" til Jesper, som Casper også tidligere havde fået.

Lørdag morgen kl. 08.30 var der afgang efter at have betalt 49 Euro i kur- & parkeringsafgift. Vi valgte at køre en anden tur hjem. Denne gang over grænsebyen Sopron og videre igennem Wien.

Vi ankom til Hotel Huber i Ebersberg kl. 16.00 efter at have tilbagelagt 601 km. og godt trætte – jeg var i hvert fald. Nu skulle der hviles og gøres klar til den sidste strækning på omkring 1.200 km.

Søndag morgen omkring kl. 07.30 kørte vi fra Ebersberg og valgte at tage en anden tur hjemad. Vi kørte over Leipzig. Efter lidt kø nord for Hamborg – den eneste – ankom vi til den danske grænse, hvorfra Atchara kørte resten af vejen.

Kl. 20.00 ankom vi til Sdr. Felding, hvor Atchara straks tog ind i banken for at gøre rent. Drengene og jeg tømte bilen, og derefter var det sengetid for os alle efter en hård og lang dag på farten.

Nu havde jeg yderligere 3 ugers ferie, hvor jeg skulle nyde det og ikke mindst – slappe af. Det havde som tidligere skrevet været en hård juni måned med mange følelser og ikke mindst meddelelsen om at Minna havde fået konstateret brystkræft.

Fredag den 13. juli skulle jeg med Marinehjemmeværnet til Fåborg hvor vi skulle hente vores skib - MHV 902 efter et værftsophold.

Vi afgik fra Fåborg omkring kl. 21.00 og ville sejle op gennem Lillebælt til Fredericia, hvor vi ville lægge til for resten af natten. Per og jeg stod oppe på fly bridgen, hvorfra vi styrede, til vi ankom Fredericia omkring kl. 01.45 efter en utrolig dejlig sejlads.

Efter lidt godnat mad var det med at komme i køjen og få hvilet lidt – inden vi skulle sejle igen. Omkring kl. 07.00 var Per, Detlev og jeg oppe igen og vi gik straks fra Fredericia. Så måtte de andre komme op, når det passede dem.

Vi gik for næsten ”fulde damp” op gennem Kattegat og efter en lidt hård tur i sejlrenden ind til Limfjorden, ankom vi i Aalborg, hvor vi ville overnatte.

Vi fik rigtig god aftensmad og efterfølgende sluttede vi aftenen af med lidt Irish Coffee, inden jeg gik til ro – efter en meget god dag på havet.

Søndag morgen omkring kl. 06.30 forlod vi Aalborg for at vende næsen mod vest. Tidligt om eftermiddagen ankom vi til Struer, hvor jeg skulle køre med Per til Ulfborg. Her ville Atchara så afhente mig. Det havde været en dejlig weekend.

I den efterfølgende uge begyndte jeg at male carporten. Jeg var blevet noget så træt af den gamle farve – og nu havde jeg tiden til det. Den skulle være ”svensk rød”.

Det var ikke alle der syntes lige godt om farven til at begynde med – men efterhånden som malerarbejdet skred frem, fik jeg mange tilkendegivelser om at det så rigtig godt ud. Det tog godt en uge at male carporten – men så var resultatet også 100 %.

Medens malerarbejdet stod på, var Casper og Jesper hjemme hos mor og far på ferie sammen med Rasmus og Trine.

Min første arbejdsdag i Bygteq begyndte at nærme sig, men jeg havde endnu ikke hørt fra Peugeot, så jeg begyndte at rykke, hvilket selvfølgelig ikke hjalp. Alt var forsinket på grund af sommerferie – ja det vidste de også inden jeg købte bilen, men nu kunne jeg kun vente.

Jeg fik fat i Kurt i Thailand, og fik lov til at låne hans 4 hjulstrækker – dermed var transport problemet midlertidigt løst.

Så oprandt dagen, hvor jeg igen skulle starte i Bygteq. Onsdag den 1/8 drog jeg mod Vejle. Jeg skulle starte kl. 09.00 og var i god tid. På vej til Vejle snakkede jeg med Aase, som kunne fortælle mig at Michael også var blevet ansat i Bygteq. Nu manglede vi bare lige Aase!

Jeg fik en forrygende velkomst blandt langt de fleste, hvilket jeg var meget glad for. Det var et af de punkter vi havde drøftet til samtalen. Jeg tror Henrik havde gjort et godt forarbejde med hensyn til min tilbagekomst.

Henrik kunne meddele mig at jeg var optaget på Projektleder uddannelsen i Kolding og allerede skulle starte den 21. august.

Yderligere fik jeg allerede overdraget 2 meget store kunder i Nordjylland (Aalborg og Hjørring), hvor jeg skulle være kontaktperson.

Efter første dag, som allerede stoppede kl. 15.00, må jeg nok indrømme at jeg var meget glad for min beslutning om at vende tilbage til Bygteq, og dermed droppe Lundberg Data. Her var der udfordringer – medarbejderpleje og ikke mindst muligheden for at komme videre.

Jeg var med andre ord en glad mand, da jeg kørte hjemad, hvilket jeg da også fik ringet og fortalt Aase. Aase havde i mellemtiden også snakket med Henrik og fået lavet en aftale om en samtale, som skulle være den 17. august.

Lørdag den 4. august havde vi vores traditionelle kanotur fra Skarrild til Sdr. Felding. Jeg havde lejet 4 kanoer, som mor og far sponsorerede og vi var følgende personer fordelt i følgende kanoer:

Britta, Camilla, Casper og Erik

Tanja, Rasmus, Trine og Richard

Far, Atchara og 2 thai drenge (landbrugsudvekslingsstudenter)

Mor, Jesper, 1 thai dreng og Kaj

Vi skulle mødes hos os senest kl. 10.00 hvorefter vi kørte til Skarrild, hvor kanoerne stod klar. Vi havde en fantastisk tur, hvor der også var indlagt en dejlig frokost, som jeg havde arrangeret. Vi sejlede omkring 3½ time, og jeg tror alle havde haft en rigtig god tur. I hvert fald havde thai drengene haft en kæmpe oplevelse.

Om aftenen var der grillmad inden alle kørte hjemad igen.

Mor havde medbragt hendes kanon gode kartoffelsalat samt agurkesalat.

Turen til Norge fra den 8/8 til 12/8 med MHV 902

Endelig oprandt dagen hvor jeg skulle sejle med MHV 902 til Norge – nærmere Mandal. Jeg havde fået lov til at holde fri fra arbejde, torsdag og fredag.

Omkring kl. 14.00 kørte jeg op til Per Rud i Ulfborg, og derfra skulle vi så fortsætte sammen til Struer. Pers bror kørte os derop.

Da vi ankom, var Ditlev allerede i fuld gang med at gøre skibet klar, og ventende på tankbilen, da vi skulle have lidt diesel ombord – ca. 3.000 liter. En efter en kom besætningen, og humøret var kæmpe højt. Det skulle nok blive en god tur – selvom vejret ikke så for lovende ud.

Inden afgang havde vi besøg af flotillechefen og hans motorcykel kammerater. De ville gerne se et skib som vores. Det blev til en øls tid, hvorefter de igen kørte. Efter en hurtig gang mad var der afgang omkring kl. 18.20.

Turen ud til Thyborøn var en fin tur – og derefter var det også sagt. Der var mere vind / gamle søer, end vi havde regnet med, så det blev en sej tur op ude i Nordsøen. Kl. 22.00 var Per og min vagt overstået, og vi kunne gå ned og få sovet lidt.

Det at sove var måske ikke lige det letteste, når man nu skulle kæmpe for at holde sig i køjen, men lidt hvil blev det dog til.

Kl. 02.00 blev vi vækket – nu var det vores tur igen. Vagten var ufattelig kedelig, og på et tidspunkt spurgte Per om vi ikke skulle have en sodavand. Sagt som gjort – hvilket jeg aldrig skulle have gjort. Boblevandet fik en eller anden kemisk proces i gang i maven, og det endte med at jeg måtte overgive mig – og ud at kaste op. Men det betød også at jeg igen fik det meget godt – nu kunne jeg klare de sidste par timer.

Per havde sagt at når vi nærmede os Norge ville vi komme i læ, da vi havde nord – vestlig vind, men sådan skulle det ikke gå. Jo tættere vi nærmede os Norge – des mere gik vinden over i stik vest – så vi fik lov til at "rulle" hele vejen ind i skærgården.

Torsdag morgen kl. ca. 06.30 ankom vi til Kleven – et fantastisk flot sted – og helt stille. Det var lige fra den ene yderlighed til den anden.

På vej ind til Kleven kom vi forbi en af de nye norske motortorpedobåde – ikke lige et pænt syn – men uhyggelig effektive. De havde ikke mindre end 2 * 40.000 HK, så vi blev hurtigt enige om, at det var godt det ikke var vores oliebudget, der skulle ligge navn til en opfyldning.

I Kleven var det første på dagsordenen, en god gang morgenmad hvor snakken gik på "overfarten". Under morgenmaden fik vi først besøg af Aage og senere Jan (vores norske kontaktpersoner), som ville byde os velkommen til Norge – en dejlig og hjertelig velkomst.

Formiddagen gik med at hjælpe Aage og Jan. Vi skulle have etableret en scene, og borde og stole skulle sættes op.

Sagt med andre ord – vi skulle have gjort klar til de norske og danske Krigssejlere fra Anden Verdenskrig.

Desuden skulle vi have hentet is til vores øl. Denne opgave påtog Carsten og jeg. 6 øl i en pose og så ind til fiskeforretningen – det var hvad en tromle is kostede for os. Som transportmiddel brugte vi selvfølgelig vores gummibåd.

Om formiddagen havde vi vores traditionsrige "Syge til lægen" ude på dækket, og pudsigt nok havde alle en eller anden skavank, de skulle helbredes for. Godt vi havde medicinen med.

Dem som efterhånden var færdige med opgaverne begav sig i kast med at fiske – og det blev til ikke så få store makreller.

Makrellerne blev skåret ud i fileter og stegt til frokost – vidunderligt.

Efter frokost var det tid til at få kanonen ladt. Denne skulle bruges som åbningsceremoni.

Omkring kl. 13.30 begyndte de første gæster at ankomme, og 1 efter 1 ankom de mange Krigssejlere, som tog plads ved bordene.

Vejret var helt perfekt – høj solskin og ingen vind.

Jan startede med at byde velkommen til alle, og efter en kort velkomst blev kanonen affyret – jeg tror ikke man kan ønske sig en bedre start, og da slet ikke i dette forum.

Herefter tog Jan over igen og overlod ordet til en meget berømt norsk sanger, som herefter styrede de forskellige indslag.

Bl.a. var der 2 nordmænd som fik overrakt en buket blomster samt en nyudkommen bog skrevet af Aage, og som skildrer krigssejlernes hverdage under Anden Verdenskrig. Bogen tager udgangspunkt i krigssejlernes erindringer, og skildrer derfor den virkelige hverdag, som den blev oplevet af den enkelte.

Herefter var der en række taler fra bl.a. borgmesteren fra Lindesnes og viseborgmester fra Mandal. Nogle meget bevægede taler.

Alt i medens blev der under denne del af festen serveret kaffe og kage til alle.

Inden første del var afsluttet sang vores berømte sanger en meget kendt sang. Nu skulle vi ud og sejle i skærgården. Med os var Redningstjenesten samt en lystsejler, og vi havde plads til alle dem der ville med – en fantastisk tur – stille og roligt i skærgården, hvor jeg tror alle nød turen, og så blev der udvekslet mange minder.

Da vi kom tilbage, fortsatte festen, hvor den slap. Nu skulle der spises skaldyr til den store guldmedalje. Der var frisk fanget rejer og krabber og i hobevis. Og så skulle man selv være rejer / krabbe piller, hvilket for nogens vedkommende satte en begrænsning.

Under spisningen var der en del af Krigssejlerne der var oppe og fortælle om deres oplevelser under Anden Verdenskrig – hvor de havde sejlet, hvem de havde sejlet med, hvad de havde været udsat for, og ikke mindst den evige angst – de blev nødt til at leve med.

Niels fra Danmark havde prøvet at blive torpederet ikke mindre end 3 gange. Så vidt jeg husker sejlede Niels for amerikanerne.

Alle disse fortællinger var meget interessante at lytte til, og jeg må indrømme at jeg havde "gåsehud" når jeg hørte disse historier – fra mennesker som i egen person havde oplevet dem.

Sidste mand på podiet var en norsk Krigssejler, og den tale glemmer jeg aldrig. En forrygende tale om datiden og ikke mindst fremtiden, og at man for alt i verden ikke måtte glemme konerne og børnene under Anden Verdenskrig. Det var dem der hver eneste gang måtte sige farvel til deres mand / far og med uvisheden om "Kommer han mon hjem igen", og alligevel skulle have dagligdagen til at fungere. Det var dem der var heltene.

Afslutningsvis sagde han:

Under Anden Verdenskrig levede og fungerede vi med frygten og angsten – det blev vi nødt til – sådan var det. Men da Anden Verdenskrig sluttede og til i dag – det er en periode som vi alle har måttet kæmpe med. Vi kan stadig høre skrigene når et skib blev ramt – Vi kan stadig se de stakkels mennesker der lå i vandet og skreg efter hjælp, men som vi ikke måtte hjælpe på grund af konvoj sejladsen. Vi kan stadig se hvordan venner og bekendte blev revet fra os. Nej efterkrigstiden har været hård ved os alle, og vi kan jo se at vi bliver færre og færre hver gang dette arrangement afholdes – men sådan er det – det er livets gang.

Da talen var forbi kunne man se at der rundt omkring var mange der lod en tåre falde.

Herefter blev der taget pænt afsked med Krigssejlerne, inden vores norske musiker ville spille alle melodierne fra hans nye CD. Imellem tiden var der dækket op på ny. Hjælpere og deres bedre halvdel var inviteret til at spise resterne.

Senere på aftenen var vi alle med til at rydde op – så det var hurtigt overstået. Vejret var stadig utrolig godt, så vi blev siddende på kajen sammen med en del af de norske gæster, hvor vi havde det meget hyggeligt.

Omkring midnat blev vi inviteret op til Aage, hvor vi lige skulle have et glas vin. Aages kone ville gerne vise mig deres hjem, så jeg fik en rundvisning, hvilket var meget spændende. Bl.a. så jeg også Aages arbejdsværelse, hvor bøgerne bliver til, og det glædede mig at se, at Aages skrivebord lignede mit. Ikke dermed sagt at der var rodet ;-)

Fredag den 10. august

Efter morgenmad og oprydning på kajen, skulle vi forlægge til Mandal – ca. ½ times sejlads og ikke ret langt.

Vi fik en fantastisk plads inde i Mandal – ja man kunne faktisk ikke få en bedre plads, og efter at vi havde fået lagt til, var vi nogle stykker der gik os en tur rundt i byen (handelsgaderne), hvilket var meget spændende. Per, Clemen og jeg kom forbi en af Pers gamle bekendtskaber, som også havde båd med, og så skulle vi da lige have en lille til halsen.

I løbet af formiddagen fik vi ydet assistance til Redningstjenesten – de skal have sejlet deres meget berømte "Elias" over til os. "Elias" er en meget kendt båd i Norge – og som tjener til formål at lære børn sikkerhed til søs. Bl.a. har der været lavet børnefilm med ham.

Om eftermiddagen var der arrangeret en tur ud ved campingpladsen, hvor kommunerne var vært med en lettere frokost og efterfølgende kaffe. Til dette arrangement var de danske Krigssejlere også inviteret.

Vi skulle mødes i turistbureauet, hvorefter turen til fods gik ud til campingpladsen. Det var en rigtig hyggelig eftermiddag og igen en række gode taler. Nu var det også blevet Pers tur til at dele gaver ud.

Jeg vil sige at der virkelig var gjort meget ud af at det skulle være et godt arrangement – der var tænkt på alt, og jeg følte mig virkelig velkommen og godt tilpas.

Efter denne hyggelige eftermiddag gik turen tilbage til skibet, hvor vi som det første måtte have skiftet tøj – til noget mere praktisk og derefter få drøblen gjort fugtig igen. Det var blevet enormt varmt – men dejligt – vi måtte ikke klage, når nu solen endelig var der.

Efter en øls tid, gik Per og jeg en tur op til udkigsposten Uranienborg, hvor vi nød udsigten over Mandal. Det var en sej tur derop, men dette var lynhurtig glemt da vi så endelig var der. Her var fredsfyldt og så med en kanon udsigt. Jeg havde husket forsyningerne, så vi kom ikke til at dø af tørst.

På vej ned valgte vi en anden rute for at se lidt mere af byen, men det var ved at give os problemer. Der var nemlig i mellemtiden blevet sat afspærringer op, hvilket betød at der skulle betales penge, for at komme ind i byområdet.

Per og jeg brugte alt hvad vi havde lært af norsk til at forklare at vi var ombord på orlogsfartøjet og var blevet inviteret til denne fest, og at turistinformationen kunne forklare yderligere. Det endte med at vi fik lov til at gå igennem – uden at skulle betale.

Om aftenen havde vi besøg af Jan hvor jeg forklarede at vi havde haft lidt problemer med adgangskontrollen – dette tog Jan sig af og næste morgen fik vi udleveret armbånd, og dermed var denne opgave løst. Jo her fungerede tingene.

Om aftenen havde vi socialt samvær ombord, med først rigtig god aftensmad og efterfølgende mange meget hyggelige samtaler.

Jeg må indrømme at jeg den aften kom til at sammenligne mit engagement i hær hjemmeværnet kontra marine hjemmeværnet, og denne aften beviste, at mit valg om at skifte var det rigtige. Uanset alder – grad – ja ligegyldigt hvad – vi havde det ufattelig hyggeligt sammen, og kunne snakke om næsten alt – og så være sikker på at det blev i denne kreds af venner.

Jeg var glad for mit valg – og Pers besætning.

Lørdag den 11. august

Formiddagen gik stille og roligt, hvor vi nød vejret og stemningen i Mandal. Kl. 12.00 var Per, Ditlev og jeg, sammen med de danske Krigssejlere, inviteret med Redningstjenesten ud og sejle i skærgården, hvilket var en fantastisk flot tur. Vi kom steder som man normalt kun ser på TV og som næsten ikke var til at fatte.

På hjemturen var vi lige oppe på 24 knob, og det var ikke engang "bund gas", men en herlig fornemmelse. Ditlev og jeg stod ude foran i stævnen og nød farten til vands.

Om eftermiddagen var der livlig aktivitet ombord. Vi skulle have gjort klar til reception. Alle fæs rundt som små pismyrer – alle viste hvad der skulle gøres, og i løbet af "no time" var vi klar til receptionen. Nu skulle vi bare have klædt om igen og se nydelige ud.

Stille og roligt kom folk ombord, hvor Carsten og jeg bød hver enkelt hjertelig velkommen samtidig med at de fik en hjælpende hånd og heldigvis holdt vejret, så vi kunne afholde receptionen ude på dækket.

Efter at alle var ankommet og nogle korte taler, var der mad, som Henning og Peter havde stået og lavet hele dagen – noget fantastisk mad, som stille og roligt gled ned sammen med lidt "væske".

Kort efter ankomst måtte borgmesteren og vice borgmesteren desværre forlade os, da de skulle til en anden reception – de kom dog senere igen – for her var der fest. Der var en hammer god stemning ombord, hvor alle snakkede med alle, og hvor venskaber blev "fødte".

Omkring midnat var det blevet tid til at besøge et af værtshusene. Vi var en flok på omkring 10 personer inkl. vice borgmesteren. Vi havde det simpelthen hyle skægt, inden vi vandrede tilbage til skibet.

Tilbage ved skibet udviklede der sig en lille fest sammen med nogle unge norske mænd og piger, som sad på bænken – lige ved siden af skibet. De ville gerne købe et par øl af os, og fluks havde Peter hentet dem. Men de havde en pris – nemlig pigens BH.

Det var ikke et let valg, men udsigten til 2 øl var ikke til at stå for, så Peter fik hendes BH. Dette gentog sig også overfor de næste der ankom. Vi havde det, sagt mildt – ufattelig sjovt alle sammen. Pigerne fik dog deres BH igen.

Kl. 06.15 var det tid for mig at se køjen. Jeg var træt og skulle lige have lidt søvn inden vi skulle vende næsen hjemad.

Søndag den 12. august

Omkring kl. 09.30 afgik vi fra Mandal efter en dejlig weekend. Vi skulle lige en tur tilbage til Kleven, for at hente vores stativ til gummibåden, og for at sige pænt farvel til Aage, Jan og vores forbindelsesofficer fra Kristiansand.

Det var med lidt vemod at sige farvel til Aage og Jan, som jeg var kommet til at kende så godt, men som vores gamle Krigssejler havde sagt: "Sådan er livet – livet forsætter".

Da vi var fri af skærgården, blev "begge håndtag sat i bund" – nu var kursen sat på Hvide Sande. Vejret var godt med en nord vestlig vind og solskin, og vi skød en fart af ca. 13 knob.

Der var meget trafik i Nordsøen – men det betød, at der var noget at arbejde med. Jeg nåede at få et lille hvil inden vi kl. 21.15 ankom til Hvide Sande.

Her blev vi afhentet i bus. Jeg skulle med ud til Per, for at hente min bil. Kl. 22.30 ankom jeg til Sdr. Felding – godt træt, men meget rigere på oplevelser.

Tirsdag den 21. august startede jeg på min projektleder uddannelse i Kolding på IBC (International Business Academy). Dette skulle jeg fortsætte med ind til jul, 2 gange hver 14. dag. Et meget spændende kursus, hvor jeg til sidst kan vælge at tage certificering til IPMA projektleder.

Fredag den 24. august lykkedes det endeligt. Jeg fik mine nye bil – den var nu også kun forsinket godt en måned.

Allerede lørdag den 25. august skulle vi til Camillas 18 års fødselsdag, hvor vores nye bil havde sin debut. På Camillas fødselsdag fik Tanja og Richard og os aftalt de nærmere omstændigheder omkring vores kommende skiferie. Vi var alle tændte på at komme af sted, og samtidig fik vi åbnet for at Erik og Camilla kunne komme med – men det måtte vente.

Vi havde i hvert fald plads da hytten vi havde valgt var til 10 personer – nu måtte vi se.

Til Camillas fødselsdag endte det med at mor og Britta blev noget så uenig, og at mor valgte at tage bussen hjem. En meget uheldig episode, hvor Atchara og jeg valgte at holde os totalt udenfor.

Uenigheden blev ikke mindre da de 14 dage efter blev inviteret op til Britta og Erik, til kaffe og en snak. Erik startede med at sige, alt hvad vi siger, kan ikke diskuteres, og efter næsten 20 minutters ene tale fra Britta, blev de smidt ud. Far nåede ikke engang sin kaffe.

Efterfølgende kom Tanja og Richard også med i dette komplot. Tanja havde sagt at det ikke havde noget med Britta at gøre – men hun tog gamle overståede episoder frem, og ønskede at holde en "pause", og at julen var aflyst.

Vi tilbød straks at de så kunne holde jul hos os.

I den efterfølgende periode fik jeg bestilt skiferie, dog fik vi ikke den hytte vi gerne ville have haft, da den var udsolgt. Vi fik en anden tilbudt, som så betød at der ikke var plads til Erik og Camilla længere. Hytten var billigere og lå faktisk bedre i forhold til ski centret.

Fredag den 31. august startede vores Høst og Kræmmermarked, hvilket sædvanen tro var en meget hård weekend. Fra start var der et meget stramt budget i år. Vi havde puttet mange flere børneaktiviteter ind, og håbede bare at vi ikke kom ud med et underskud.

Vi havde rigtig mange besøgende og et rigtig godt øl salg og det så ud til at give et 0. Efterfølgende viste det sig at vi havde fået et lille underskud på omkring 5.000,- kr.

I starten af september var jeg med til et opstarts kick-off i Bygteq. Jeg var kommet med i Mimer projektet, hvor jeg skulle beskrive de resterende moduler – et projekt der skulle strække sig over ca. 9 måneder. Beslutningen om at jeg skulle indgå 100 % i dette projekt var jeg meget glad for.

Der var blevet hyret en professionel kok – ikke for at lave mad – men for at hjælpe os. Vi skulle selv lave maden – dette var en del af et teamwork. Vi havde 2 rigtig gode dage. Nu var projektet for alvor "sparket" i gang.

Den 28. september var vi til firmafest i Bygteq i Vejle hvilket var en lidt meget anderledes fest, og nok en af de bedste jeg nogensinde har været med til. Der var simpelthen hyret et cirkus.

Det var en kanon hyggelig aften, og jeg må indrømme en af de bedste firmafester jeg nogensinde har været med til.

Fredag den 16. november holdt vi Jespers fødselsdag, hvor hele klassen var inviteret. De hyggede sig, men var trætte, hvilket nok kunne mærkes – de kom lige fra en gymnastiktime.

Om lørdagen ankom mor og far, hvor vi også lige benyttede lejligheden til at få skåret vores store egetræ til. Det var ellers tidligere blevet "dødsdømt", men eftersom Jesper og Michael havde savet de grene ned de kunne nå, havde vi fået det "lys" vi manglede. Så nu fik det lov til at stå.

I November måned blev jeg interviewet til Dansk Byggeri – Hvorfor vende tilbage?

NÆSTE ÅR REGNER Bygteq it med en klar fremgang. Den nye udgave af Artesa Administration er toptunet, og med en lidt mindre hektisk byggebranche vil flere virksomheder få overskud til at se på de indre linjer og deres fremtidige bundlinje.

www.bygteq.dk

bygteq

af OLE FARBØL, ole@reporters.dk,
foto ANDERS BACH

BROBYGNING PÅ RET KURS

Konsulent Kaj Heydt er glad for kulturen hos Bygteq it

For et år siden samlede Bygteq it sine jyske afdelinger i det nye domicil i Vejle for at skabe en enhedskultur i virksomheden, som igen skulle skærpe konkurrenceevnen. Projektet er på ret kurs

□ Der er hårde, og der er bløde konkurrenceparametre, ligesom der både er barske og avancerede ledelsesmetoder. Man kan nå langt med kæft, trit og retning, især i virksomheder med enkle produkter og processer, men hvis man vil nå det sublime, så er det afgørende at arbejde med motivation og kulturen i virksomheden.

Den erkendelse har for længst ramt byggebranchen og ditto byggebranchens største it-leverandør, Bygteq it, der har defineret sine værdier som: Innovativ, forretningsorienteret, engageret, serviceminded og troværdig. For et år siden flyttede Bygteq it derfor de tre jyske afdelinger sammen i det nye domicil i Vejle. Bygteq it er resultatet af en række fusioner og opkøb af virksomheder og dermed kulturer, som savnede en dybtgående samordning.

Dagligdagen flyder nemmere

"Nu kan vi se, at dagligdagen flyder nemmere. Kollegaen, man har brug for at sparre med, sidder lige ved siden af. Henne ved kaffemaskinen får udvikleren på et af vores økonomisystemer ikke kun en kop kaffe sammen med en udvikler på et vore andre områder, men også en inspirerende tanke til en ny måde at se en løsning på. Eller spiser frokost med supportfolkene fra Lønsservice og får et tjek-up på, hvordan deres problemstillinger ser ud," siger adm. dir. Bo Skouby Rosendahl, Bygteq it,

Umiddelbart er det små ting, men det skaber sammenhængskraft og en 'vi-kultur' og befordrer langt hurtigere løsninger. Det er meget virkningsfuldt i forhold til at skabe en organisation, som kan reagere på forkant – og tidligere opfange signaler fra kunderne og markedet som helhed.

"Vi er også blevet klart bedre til at udnytte kompetencer på tværs og derfor mere effektivt. For eksempel vores superspecialist på mobile

"Jeg tøvede ikke et øjeblik, da jeg blev tilbudt at komme tilbage til Bygteq it. Her er frihed under ansvar, klare ansvarsfordelinger, et personale som bliver værdsat"

– Kaj Heydt

løsninger, som koordinerer at løsningen kan arbejde sammen med både Centri og Artesa Administration og BFC Systemet."

Tryk på Artesa

Naturligvis er året ikke forløbet uden problemer. Flagskibet blandt Bygteq its økonomisystemer Artesa Administration viste tungere end forventet at rulle ud. For det første har byggebranchen haft ekstremt travlt, og i den situation tøver mange med at udskifte økonomisystemet. For det andet bliver softwareudvikling stadig mere kompleks og følgelig har der også været en stribe småproblemer med Artesa.

"Men netop i kraft af, at vi blev samlet her i Vejle, har vi kunnet sætte virkelig manpower bag at få Artesa dresseret til perfektion. Vi står lige på tærsklen til at udsende en ny udgave, som vi virkelig kan være stolte af."

Samtidig har ikke kun byggebranchen haft gyldne tider, det har det også været i it-branchen, hvor medarbejdere headhuntedes i virkeligt stor stil. Det har medført at nogle medarbejdere har forladt virksomheden, men Bygteq it har for det første været i stand til at rekruttere nye kyndige medarbejdere, for det andet er adskillige af medarbejderne vendt tilbage igen.

"Da jeg fik tilbuddet om at komme tilbage, slog jeg uden tøven til," siger konsulent Kaj Heydt. "Her kan man få de udfordrende opgaver, man gerne vil arbejde med, her er der klare ansvarsområder, her er der et hav af kolleger at sparre med, og her bliver personalet tydeligvis værdsat." ■

I december var der selvfølgelig julefrokost, hvilket jeg denne gang gerne ville med til. Det skulle foregå på Vingsted centret. Det var en dejlig aften / nat, som ikke blev så "vild", da jeg allerede om tirsdagen skulle til Certificering som IPMA projektleder og om onsdagen til mundtlig eksamen som projektleder.

Men det blev dog til lidt øl – ingen snaps eller stærke drikke!

Om lørdagen fik jeg dog ikke læst noget som helst – hvilket jeg indhentede om søndagen og mandagen.

Generelt kan siges, at jeg læste ufattelig meget – stod gerne op omkring kl. 03.00 for at læse og lave notater. Mine notater sendte jeg efterfølgende til hele projektholdet, som virkelig tog det til sig – jeg fik simpelthen så mange "roser" for dette kæmpe arbejde. Som en af projektdeltagerne (Nete) udtrykte det "En ting er at lave et så stort arbejde – men det der virkelig har gjort indtryk på mig, er at du uden videre deler dit arbejde med os andre – det er der virkelig mange der kunne lære noget af – alle må prøve at opfinde den dybe tallerken"

IBC Project Management

UDDANNELSESBEVIS

IT-projektlederuddannelsen

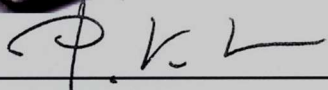
Kaj Heydt Jørgensen

har gennemført følgende moduler på uddannelsen

modulerne 1-6

i perioden

august 2007 - december 2007

Peder Kjærgaard Pedersen
Afdelingsdirektør

Anne Marie Damgård
Projektleder

IBC ProjectManagement
education - consultancy - coaching

Skamlingvejen 32 • 6000 Kolding
Tlf. 7224 1700

www.projektledelse.net

Enkeltfagsbevis for akademiuddannelse

Navn: Kaj Heydt Jørgensen

Personnummer:

har i eksamensterminen December 2007

bestået følgende fag jf. undervisningsministeriets bekendtgørelser nr. 1336 af 14. december 2005.

Fag	Termin	ECTS-point	Karakter
IT-projektstyring, mundtlig	dec 2007	10	10B

7-trinsskalaen

12: For den fremragende præstation.
10: For den fortrinlige præstation.
7: For den gode præstation.
4: For den jævne præstation.
02: For den tilstrækkelige præstation.
00: For den utilstrækkelige præstation.
-3: For den ringe præstation.

ECTS-skalaen

A
B
C
D
E
Fx
F

Skole: KursusCentret
International Business College
Skamlingvejen 32
6000 Kolding

Kolding, 13. december 2007

Peder Kjærgaard
afdelingsdirektør

Indhold: IT-projektlederuddannelsen

Modul 1: Projekter og projektledelse

- Introduktion til projektledelse og -styring
 - Projekter i relation til strategi
 - Den vigtige projektplan og projekthåndbog
 - Analyseværktøjer
 - Projektets opdeling i indsatsområder, milepæle, faser og beslutningspunkter
 - Organisering, målstyring
 - Projektlederens og projektdeltagernes rolle
 - Konfliktteori
 - Kommunikation og motivation i projektet
 - Ledelsesteorier som grundlag for praksis
 - Ledelse af projektets gennemførelse – samt egenledelsesplanlægning
 - Adfærds- og metodekompetencen
- Varighed: 4 dage

Modul 2: Projektstyring og kultur

- Grundlæggende kultur og forhandlingsteori
 - Virksomhedens projektkultur
 - Forandringsledelse/håndtering af forandringer
 - Projektvurdering og projektstyring
 - Tidsmæssige styringsværktøjer, der skaber overblik
 - Økonomisk styring og resultatstyring af projekter
 - Støtteopgørelse, den kritiske vej
 - Risikoanalyse, opmærksomhedspunkter
 - Investeringsanalyser, paybackmetoden
 - Estimeringsmetoder
 - Kvalitetssikring og kvalitetsledelse i projekter
- Varighed: 3 dage

Modul 3: Ledelse og styring af it-projekter

- Processer – RUP, MSF, mm
 - Blue Ocean Strategy
 - Kravspecifikation
 - Rollemodeller
 - Estimering, successiv kalkulation
 - Projekt opfølgning
 - Earned Value
 - Kvalitetsstyring
 - Risikostyring
 - Testtyper, målepunkter og metrikker
- Varighed: 3 dage

Modul 4: Projektets forankring

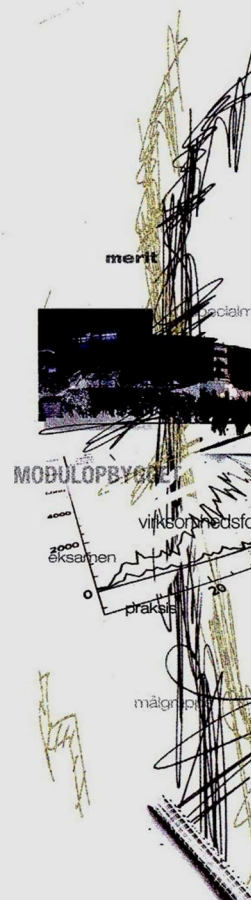
- Projektafslutningen
 - Logs i projekter
 - Evaluering og læring
 - Forankring af projekter
 - Program- og porteføljeledelse
- Varighed: 1 dag

Modul 5: Eksamensmodul til akademieksamen i projektledelse

- Eksamensforberedelse
 - Præsentationsteknik
 - Oplæg til eksamen
- Omfang: 2 dage + mundtlig eksamen med udgangspunkt i projektopgave

Modul 6: Forberedelse til certificering, IPMA niveau D/C

- Træning i metodekompetence med udgangspunkt i modulerne 1-4
 - Coaching i forbindelse med arbejdet med selvbedømmingsværktøjet
- Omfang: 1 dag

Nu var det endelig overstået – og min eksamen var gået godt – og kunne nu kun vente på certificeringsresultatet.

Det var en stor dag.

Om firmaet Bygteq må jeg sige at det var en flot velkomst – at tilbyde mig denne mulighed, og at det så gik som det gjorde. Men det var trods alt en uddannelse til omkring 100.000,- Kr. – når jeg tager tabt arbejdsfortjeneste med.

Den 24. december skulle vi fejre jul hjemme hos os selv, og hvor mor og far ville komme. Vi startede med at køre ud til Minna og Leo for at bytte julegaver – sammen med mor og far.

Om aftenen havde vi en dejlig aften – med masser af god mad, som mor selvfølgelig hjalp med at tilberede. Senere var der dans om juletræet efterfulgt af julegaverne – jo det var en god aften for alle og ikke mindst for Casper og Jesper.

Imellem jul og nytår arbejdede jeg – Atchara havde fri.

Nytårsaften startede på en lidt mærkelig måde. Nitaya og Bent skulle komme op til os på grund af ballade hos Noi og Rune, så blev det til Bent og så slet ingen, og omkring kl. 17.00 kunne Dennis fortælle at Bent alligevel kom – forvirringen var total. Bent kom og måtte tage sig til takke for hvad vi skulle spise – vi skulle nemlig have Fon Due – hvilket var første gang Bent prøvede det – men det var OK.

Senere på aftenen gik Bent og jeg om til Noi og Rune for at ønske dem et godt nytår. Vi var dog tilbage til kl. 24.00 hvor vi skød nytåret ind. Senere gik vi over til naboen.

Kl. 03.00 vaklede jeg i seng – godt brugt og klar til et nyt år.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
7	Norge	Oslo
3	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	Berlin
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
3	Østrig	(Wien)
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
7	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodia (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
(1)	Kina (grænsen)	
1	Vietnam	Hanoi
1	Tjekkiet	Prag
1	Nepal	Kathmandu
1	Tibet	Lhasa
1	Ungarn	
41	Lande	25 hovedstæder

SAS
Mærsk
Cimbrer Air
Sterling
Thai Air
Britania Airlines
Varig
Aeroflot
Cubana Airlines
Fin Air
Lufthansa
British Airways Sunair
Air Greenland
Icelandair
KLM
China Air
Vietnam Airlines
Air China

og har sammenlagt ca. fløjet 238.810 km.

Destination	Land	Antal	Retur	Miles	KM	Ialt	Total
Billund-København		16	16	119	220,39	3526,21	7052,42
Århus-København		1		83,2	154,09	154,09	154,09
Aalborg-Århus		1		64,8	120,01	120,01	120,01
København-Aalborg		1		131,7	243,91	243,91	243,91
Esbjerg-København		1	1	139,1	257,61	257,61	515,23
Skydstrup-København		2	1	116,5	215,76	431,52	647,27
København-Sønderborg		1		109,5	202,79	202,79	202,79
Karup-København		17	17	126,8	234,83	3992,17	7984,34
København-Rønne		10	10	84	155,57	1555,68	1555,68
København-Athen	Grækenland	1	1	1186	2196,47	4392,94	4392,94
Billund-Oslo	Norge	2	1	276,6	512,26	1024,53	1536,79
Notodden-Billund	Norge	1		238,3	441,33	441,33	441,33
København-Helsinki	Finland	1		504	933,41	933,41	933,41
Helsinki-Moskva	Rusland	1		622	1151,94	1151,94	1151,94
Kabarovsk-Leningrad	Rusland	1		3349	6202,35	6202,35	6202,35
Leningrad-København	Rusland	1		617	1142,68	1142,68	1142,68
København-Bangkok	Thailand	1		4862	9004,42	9004,42	9004,42
Bagkok-New Delhi	Indien	1		1582	2929,86	2929,86	2929,86
New-Delhi-London	England	1		3729	6906,11	6906,11	6906,11
London-København		1		545	1009,34	1009,34	1009,34
Billund-Gatwick	England	1	1	477	883,4	1766,81	1766,81
Gatwick-Orlando	USA	1		4321	8002,49	8002,49	8002,49
Orlando-Montego Bay	Jamaica	1		631	1168,61	1168,61	1168,61
Montego Bay-Havanna	Cuba	1	1	393	727,84	1455,67	1455,67
Montego Bay-Gatwick	England	1		4952	9171,1	9171,10	9171,10
København-Frankfurt	Tyskland	1	1	373	690,8	1381,59	1381,59
Frankfurt-Bangkok	Thailand	1	1	4957	9180,36	18360,73	18360,73
Bangkok-Manila	Philippinerne	1	1	1191	2205,73	4411,46	4411,46
Billund-Amsterdam	Holland	1	1	268	496,34	992,67	992,67
København-Amsterdam	Holland	1	1	348	644,5	1288,99	1288,99
Amsterdam-Bangkok	Thailand	1	1	5095	9435,94	18871,88	18871,88
Bangkok-Hanoi	Vietnam	1	1	549	1016,75	2033,50	2033,50
Billund-Frankfurt	Tyskland	1	1	366	677,83	1355,66	1355,66
Frankfurt-Bangkok	Thailand	1	1	4957	9180,36	18360,73	18360,73
København-Gatwick	England	1	1	545	1009,34	2018,68	2018,68
Gatwick-Sao Paulo	Brasilien	1	1	5128	9497,06	18994,11	18994,11
Sao Paulo-Rio		1	1	186	344,47	688,94	688,94
Rio-Sao Paulo		1		186	344,47	344,47	344,47
Sao Paulo-Foz Do Iguacu		1	1	457	846,36	1692,73	1692,73
Sao Paulo-Manaus		1		1476	2733,55	2733,55	2733,55
Manaus-Brasilia		1		1054	1952,01	1952,01	1952,01
Brasilia-Salvador		1		604	1118,61	1118,61	1118,61
Salvador-Rio		1		665	1231,58	1231,58	1231,58
København-Sdr. Strømfjord	Grønland	1	1	1851	3428,05	6856,10	6856,10
Sdr. Strømfjord-Nuuk		1	1	171	316,69	633,38	633,38
København-Rekjavik	Island	1	1	1173	2172,4	4344,79	4344,79
København-Prag	Tjekiet	1	1	357	661,16	1322,33	1322,33
København-Bangkok	Thailand	3	3	4862	9004,42	27013,27	27013,27
Billund - Amsterdam		1	1	268	496,34	992,67	992,67
Amsterdam-Bangkok	Thailand	1	1	5095	9435,94	18871,88	18871,88
Bangkok - Kathmandu	Nepal	1	1	1218,3	2253,86	4507,72	4507,75
Lhasa - Kathmando		1			745,01	745,01	745,01